

Inåtvänt

Av Gunnar Ekelöf

Alltid hämtade jag inifrån trösten
alltid fanns där svalaste vatten
för min törst.

Mitt skygga, undanvikande liv,
gärna bytte jag det mot de
glada barnens,
mot deras som dansar vid havet,
havet med undergångsskimmer och
månglans.

Gärna bytte jag det,
man lever en sommar bara,
men den som fladdrar fladdrar

och den som svärmar svärmar
och den som håller sig undan
håller sig undan och ingen kan
byta.

Den som ingenting önskar utöver
sig själv,
han är som han är och gläds åt
att vara.

Den är skygg som vill vara allt.
Han har för mycket att önska.
Han har också det svalaste vattnet:
Tvånget att ingenting få.